

Driemaandelijks tijdschrift

CENTRUM VOOR SHIN-BOEDDHISME

Nr 5

Zittaart 18

8 maart 1979

2419 Lille(Poederlee)

België

NEHAN - E

Dat betekent "Nirvāna-dag", de dag waarop de Boeddhisten het intreden in het Volmaakte Nirvāna (parinirvāna) van Gautama Buddha gedenken.

Het Theravāda viert deze gebeurtenis samen met geboorte en Verlichting op de volle-maan-dag van april/mei. Het Japanse Boeddhisme echter gedenkt Boeddha's parinirvāna, na invoering van de Gregoriaanse kalender, op 15 februari.

Velen, die het Boeddhisme slechts oppervlakkig kennen, stellen zich het nirvāna, einddoel van de Leer, nog steeds voor als een soort verzinken in het niet. Ze steunen zich hierbij op de betekenis "uitdoving".

Een eenvoudige blik in een Sanskriet woordenboek zou ze echter vlug doen inzien dat het niet zomaar "uitdoven" betekent, maar wel degelijk "het uitdoven van een vlam, het smoren van een vuur" en zelfs het "herstellen van een koorts".

Door een gewilde poëtische verwarring, werd "das Nichts" in fumeuze milieus gesteld als synoniem, ja zelfs als vertaling van nirvāna. Trouwens, in sommige (niet-Boeddhistische!) sectes wordt aan dat woord erg vaak een nog fantasierijkere betekenis gegeven. Maar daarover willen we net nu zeker niet hebben, noch over de onmogelijkheid van een "Boeddhistisch Niets".

De vlam die in het nirvāna uitdooft, is die van de menige wereldse illusies met heel hun nasleep van driften, verlangens en discriminaties. En geheel in dit verband van niet-discrimineren, moeten we ons het nirvāna niet voorstellen als DE tegenpool voor dit leven van geboorte-lijden-dood. De grote wijze Nāgārjuna heeft duidelijk gewezen op de substantiële identiteit van nirvāna en saṃsāra in zijn fundamentele uitspraak:

"Saṃsāra is niet te onderscheiden van nirvāna,
Nirvāna is niet te onderscheiden van saṃsāra."

Dat wij, bij onze dagelijkse ervaringen, een onderscheid tussen beide maken, is slechts een gevolg van de twee-splitsing eigen aan ons denken. Wij kunnen geen "noord" denken zonder "zuid", geen "goed" zonder "kwaad", geen "object" zonder "subject"... en dus ook geen nirvāna zonder dat tegenstelde "saṃsāra".

Totdat we, buiten ons verwoordende denken om, plots duidelijk en diep beseffen en "verwezenlijken" dat nirvāna en saṃsāra écht één zijn, zonder afscheiding, zonder discriminatie. En daarmee lossen ook meteen die andere tegenstellingen wijzelf/uiteindelijke werkelijkheid, kennen/gekende, Verlichter/Verlichte, als vanzelf op...

Teksten leren ons in de eerste plaats dat we dit nirvāna kunnen realiseren door het Edele Achtvoudige Pad in zijn integraliteit en gelijktijdigheid konsekvent te beleven en na te leven. Maar deze weg, de Weg der Wijzen (shōdō-mon), is niet gemakkelijk. Voor ons, gewone, zwakke, eondige mensen, is het Edele Pad beslist tē moeilijk voor ons dagelijkse leven. Slechts heel enkelen (en laten we ons maar liefst geen elitaire illusies of zinsbegoochelingen wijsmaken!) beschikken over voldoende eigen kracht om zich los te maken van de onwetendheid en van de talloze gehechtheden, om via het Edele Achtvoudige Pad in sensu stricto het

nirvāṇa te verwerkelijken.

Wat wij wèl kunnen -ook al is dat niet zó gemakkelijk - is door de volstreckte overgave (shinjin) aan de Gelofte-Kracht van Amida, de "staat van niet-terugkeer" (Sansk. avaiivartika, Jap. futai-ten) in dit leven nu te bereiken. Deze staat is niets anders dan de zekerheid van het nirvāṇa. Het is in de ontmoeting met de oneindige Lichtkracht van Amida dat deze zekerheid in dit bestaan ontluikt. Met de dood voltrekt zich de intrede in het nirvāṇa. Voor de Shin-Boeddhist is de dood dan ook niets anders dan de Geboorte in het Reine Land. Men dient het begrip "Reine Land" op te vatten als een conceptueel beeld voor het nirvāṇa waarbij het voor ons kenvermogen onbereikbare positieve aspect benadrukt wordt. Deze Geboorte is geen karmische geboorte meer.

Shakyamuni stierf te Kusinagara, tussen twee bloeiende sala-bomen (Shorea robusta), het hoofd noordwaarts, het gezicht gekeerd naar het westen, waar de meditatieve traditie Amida's Reine Land gelocaliseerd heeft. Daar bleef hij zijn onderricht voortzetten tenmidden van zijn treurende volgelingen. Onder hen was zelfs Cunda de smid, die in zijn onschuld aan de Boeddha het bedorven varkenvlees gegeven had waaraan deze zou sterven. Tot die droefgeestige menigte sprak de Tathāgata onder meer de volgende woorden :

"Treurt niet, monniken. Ook al moest ik een hele kalpa lang in deze wereld leven, toch kwam er een einde aan ons samenzijn. Nergens en nooit is een samenzijn geweest dat geen scheiden kent. Nu is de Leer grondig voor iedereen uiteengezet. Het zou geen nut hebben dit langer te blijven doen. Alle wezens op aarde en in de hemel die konden verlost worden, zijn nu verlost. De overige wezens, die niet verlost zijn, hebben nu de basis gelegd voor hun latere verlossing. Dat blijft de volgelingen nu nog te doen. Want dit is nu het Lichaam van de Leer van de Tathāgata (Dharmakāya) dat buiten elke vernietiging staat. Besef daarom goed dat alles in de wereld vergankelijk is en dat elk ontmoeten ook een scheidung inhoudt. Weest niet bedroefd. Zo is immers de aard van de wereld."

(Parinirvāṇasūtra, Nanjio nr 122, Taisho nr 389)

Men ziet hoe in dit afscheidsgesprek één van de basisprincipes van heel het Boeddhisme nogmaals met klem benadrukt wordt. Ook in de Pali-Kāṇon is die vergankelijkheid van de wereld hoofdthema van Gautama's onderricht :

"Laat je klagen, Ānanda ! Wees niet bedroefd. Heb ik je er vroeger al niet dikwijls genoeg op gewezen dat we ééns van al wat ons lief en aangenaam is, afscheid moeten nemen ? Dat er echt niets is dat eeuwig blijft ? Hoe zou het mogelijk zijn dat iets dat ontstaan is, iets dat geworden is in afhankelijkheid, dat naar aanschijn en aard gedoemd is vernietigd te worden, ook niet zou vernietigd worden ?"

(Dīgha Nikāya 16)

Alle verschijnselen, van welke aard ook, zijn veranderlijk, zijn vergankelijk. Dit is de basisgedachte van de Eerste Edele Waarheid, de Waarheid van het Lijden.

Stellen we ons de vraag : waarom bestaat er lijden ? Waarom, waaronder lijden de mensen ? Niet zozeer door de vergankelijkheid op zichzelf. Wèl in de allereerste plaats doordat we ten opzichte van die vergankelijkheid een bepaalde houding aannemen. Een weigering : we willen niet dat de dingen vergankelijk zijn. We willen de vergankelijkheid niet zien. Als we goed gezond zijn, willen we dat die gezondheid blijft duren. Als we om een of andere reden beroemd zijn geworden als voetballer, minister, virtuoos, generaal, fietser, kunstenaar of keizer, dan willen we dat die roem ons leven lang voortduurt, ja zelfs langer nog. Zolang het ons naar wens gaat, willen we dit "goede" status-quo handhaven. We willen blijven genieten van hetgeen we bezitten, al dreigt de angst alles te verliezen. Wanneer de zaken beginnen tegen te vallen, dan roepen we om verandering. Zelfs tegenover de veranderlijkheid in het leven, is onze houding veranderlijk...

Wat is nu de ware grond van ons lijden ?

Niet het feit op zichzelf dat de dingen vergankelijk of veranderlijk zijn. Dat feit kunnen we beschouwen als een natuurwet, even neutraal als een wet uit de fysica ("een planeet beweegt zich om de zon volgens een ellipsvormige baan" of "elk lichaam ondergedompeld in een fluidum ondergaat ... etc."). Maar het zijn onze houdingen tegenover de veranderlijkheid die de ware oorzaak zijn van ons lijden. Het is de inhoud van ons gemoed, van ons denken, kortom van al onze geestesfuncties die die aan de basis van ons pijnlijk ervaren ligt.

De grondoorzaak van ons lijden ligt in onszelf.

Het gehecht-zijn aan dingen die we, tegen alle beter weten in, toch blijvend willen (onzelf of de idee die we van onszelf hebben als een blijvend iets), geeft aanleiding tot verlangens en driften. Een misverstand eigen aan de menselijke natuur, maar die aan de mensheid zoveel ellende, zoveel ongeluk en ontevredenheid opgelegd heeft.

Komen we er evenwel toe die veranderlijkheid van al het bestaande, inclusief de vergankelijkheid van onszelf en van al onze uitingen, in diepste wezen te beseffen, te begrijpen met de inzet van alle vermogens waarover we beschikken, dan kunnen we overstappen op het aankweken van een gezondere visie op de wereld en op het wereldgebeuren. Dergelijk besef staat gelijk met het openstellen van de weg naar het nirvāṇa.

De Boeddha Shakyamuni, die zowat een 2.500 jaar geleden het Volkomen nirvāṇa verwezenlijkte, is voor ons het duidelijke voorbeeld van de kracht en van het heil dat er in de Leer te vinden is. Overduidelijk heeft hij ons, door zijn historische aanwezigheid in deze wereld, geleerd met onze medemensen en met alle andere wezens om te gaan.

Laten we, de Leer indachtig niet alleen bij een herdenking, maar elke dag van dit vergankelijke leven, de tijd nemen in eigen gemoed te kijken : hoever we wel staan met onze beperkte middelen, hoe onze voornemens eraan toe zijn, hoezeer we verstrikt zitten in zwakte en gehechtheid.

Misschien helpt dit ons toch een stapje verder te zetten naar het beleven van de volmaakte vrede van het nirvāṇa.

=====

Rev. Prof. Zuiken Saizo INAGAKI

GELOOFSPUNTEN IN HET SHIN-BOEDDHISME (V)

(108)

De meeste volgelingen van het Boeddhisme kunnen geen geloof vinden in de onverwoordbare Geloofte-Kracht, in zijn Wijsheid en Mededogen. om die reden kunnen ze Boeddha's Land niet bereiken.

(109)

Waarlijk, het is moeilijk die onverwoordbare Geloofte als onverwoordbaar, onvatbaar zijnde te geloven - laat staan te begrijpen.

(110)

Maar de Overgave, dat is precies die stap gezet te hebben waardoor men de onverwoordbare Geloofte als onverwoordbaar aanvaardt.

ooo ooo ooo

(111)

De Overgave is moeilijk te bereiken, want ze is de Kracht van Amida; maar de Geboorte is gemakkelijk te verwerkelijken vermits we daarvoor niets uit eigen kracht moeten doen.

(112)

Het is moeilijk in zich de ware Overgave te bereiken : we kunnen immers ons gehechtzijn aan discriminatie en berekening (onze eigenkracht) niet gemakkelijk laten varen.

(113)

Regen valt uit de hemel; de wind waait over de velden. Dat is natuurlijk. De Wet van de Oorzakelijkheid is even natuurlijk : Verlossing door Amida's Geloofte-Kracht is natuurlijk.

(114)

Overgave, dat is enkel Amida's roep volgen zonder subjectiviteit, zonder berekening, zonder vragen of bidden.

ooo ooo ooo

(115)

We kunnen niet vertrouwen op onze eigen beoedelde gedachten, bedoelingen en daden, die altijd maar veranderen. Amida's Geloofte-Kracht (Namu-Amida-Butsu) is de enige vaste rots waarop we veilig kunnen staan.

(116)

De Diamantharde, Rotsvaste Overgave onzerzijds is niets anders dan Zijn onverwoordbare Wijsheid.

(117)

Een mens die door deze Overgave verlost werd, is steeds de Geloofte-Kracht indachtig en niet meer gehinderd door wereldse gedachten en bekommernissen : goed en kwaad, wijsheid en onwetendheid.

(118)

Dat Heil is Amida's werk, niet het onze.

ooo ooo ooo

(119)

Heel wat mensen verlangen naar de Overgave. Dat is goed zo. Maar ze zijn als mensen die achter hun eigen schaduw lopen met de bedoeling op hun hoofd te trappen.

(120)

Wij verlangen naar Geboorte in het Reine Land, om een Boeddha te worden die vrij alle zondaars redden kan.

(121)

Een mens in ware Overgave zal zich verheugen in de verwachting de Ware Leer van Amida te kunnen verkondigen na zijn terugkeer tot de wereld van goed-en-kwaad.

(122)

Geboorte in het Reine Land, dat is het verwerkelijken van net Oneindige Geluk : Nirvāna. Nirvāna is de Dharma-kāya; Dharma-kāya is de Werkelijkheid; Werkelijkheid, dat zijn de dingen op zichzelf. De dingen op zichzelf zijn de Zo-heid (Tathāta); de Zo-heid is de Ene Waarheid.

(123)

Amida komt voort uit Zo-heid - de Absolute Waarheid, en hij manifesteert zich als gedaante van Sambhoga-kāya (Verheerlijgingslichaam, Beloningswezen), van Nirmana-kāya (Verschijningslichaam) en vele andere gedaanten.

(124)

In het Hīnayāna-Boeddhisme betekent het Nirvāna de uitdovings van de begeertes en driften, maar in het Mahāyāna-Boeddhisme betekent het de eeuwige activiteit van de Boeddha - soms in het Reine Land, soms in de onheilzame werelden.

(125)

Het Zen-Boeddhisme maakt geen onderscheid tussen Boeddha's Reine Land en onze slechte wereld, vermits beide Leegheid (Kū) zijn. Maar het Shin-Boeddhisme onderscheidt het Reine Land van onze slechte wereld ter wille van de zo talrijke onwetende mensen.

(126)

Bij onze Geboorte in het Reine Land, zullen we weten dat Geboorte Niet-Geboorte is en dat zelfs de slechtste werelden overstraald worden door Amida's Licht.

ooo ooo ooo

(127)

Volgelingen van de Nichiren-school en van de Sōka-Gakkai in Japan spreken met trots over onze boosaardige wereld als zou hij het Reine Land van het Eeuwige Licht zijn. Door zo te spreken vervallen zij in de bedwelming van de wereldse begeertes. Dat is verkeerd.

(128)

Andere religies spreken van het Paradijs of van het Koninkrijk der Hemelen. Wat voor leven ze daar zouden leiden, dat is iets dat ik me afvraag.

(129)

Shākyamuni Buddha, de Volkomen Verlichte, leefde in deze wereld en stierf in deze wereld, maar steeds in Meditatie zijnde kon hij in deze boosaardige wereld van ons het Reine Land zien.

(130)

Het Shin-Boeddhisme leert dat deze wereld van ons het "Huis van Brandend Vuur" is, vol smart en lijden, en dat het Reine Land van Eeuwig Licht en Leven de mensen van volle overgave na dit leven te wachten staat.

(131)

Gewone mensen denken dat de wereld is zoals zij hem zien. Dat valt echter te betwijfelen. Alle verschijnselen zijn "Leegheid" (Kū). Nemen we b.v. het geval van water. Voor ons mensen is dit "water"; voor vissen is dit hun "woonst" of "wereld"; hongergeesten (preta) zien het als "vuur" en hemelse wezens zien het als een juweel.

(132)

Gewone mensen kennen de dingen van de wereld niet zoals ze in werkelijkheid zijn. Enkel de Boeddha kent hun ware aard. De Boeddha leert dat ze "Leegheid" (Kū) zijn. "Leegheid" betekent Werkelijkheid, of de Wet van de Onderlinge Afhankelijkheid en Onderlinge Betrokkenheid van alle dingen.

(133)

Shākyamuni Buddha leerde enerzijds de waarheid van de Leegheid voor de wijzen die bij machte zijn Meditatie te beoefenen. Anderzijds leerde hij Amida's Gelofte-Kracht, dit voor de onwetenden, zij die niet bij machte zijn Meditatie te beoefenen. Het éne is het Zelf-Kracht Boeddhisme, het andere is het Ander-Kracht Boeddhisme.

(134)

Zelf-Kracht Boeddhisme is de hoogverheven filosofie, maar het is te moeilijk voor gewone mensen. Ander-Kracht Boeddhisme biedt alle mensen de mogelijkheid tot verlossing, zowel aan onwetenden als aan wijzen, aan mannen en vrouwen, jong en oud, ja zelfs goeden en bozen.

(135)

Shākyamuni is in deze wereld verschenen hoofdzakelijk om het Ander-Kracht Boeddhisme te verkondigen.

(136)

Het leven is vergankelijk en de dood kan elk ogenblik daar zijn. Als we daarbij overdenken hoe zwak, hoe zondig we eigenlijk zijn, dan zouden we wel snel de Lering van de Reine-Land School trachten te horen en te verstaan.

(137)

De Lering van Amida's verlossingskracht is gemakkelijk te verstaan; ze leidt de mensen vlug naar het Reine Land en kan de mensen voorzeker ter Verlichting brengen. Daarom deden zelfs de wijzen van vroeger beroep op de Ander-Kracht.

Kenryu T. Tsuji

=====

NEMBUTSU : het huiswaarts keren

=====

(Vervolg en slot)

Laten we nu het transcendentale aspect naderbij bekijken. "Transcenderen" betekent de grenzen van de zinswaarnemingen van het leven overschrijden. De Dharma, die wij de Boeddha Amida noemen, transcendeert ons eindig, beperkt begripsvermogen. Als dit zo is, hoe kunnen we dan ooit het hart van Amida Buddha bereiken? De Jōdo-Shinshū gebruikt Japanse woorden zoals "shinjin", "anjin", "mezameru", wat omgezet in 't Nederlands weergegeven wordt door begrippen als Geloof, Ontwaken, Zuiver Gevoel, enz. om een beeld van deze communicatie te geven.

Om dit Geloof (of Vertrouwen, of Overgave) op te wekken, hebben de sūtra's gebruik gemaakt van mythen. Dergelijke mythe is bijgevolg niet zomaar een sprookje uitgedacht om ons te behagen, maar wél een efficiënte les waardoor ons religieus bewustzijn in steeds diepere, steeds hogere of verdere kennisniveaus kan doordringen.

Wanneer dit Ware Geloof, deze Volledige religieuze Overgave, opgewekt is geworden en we, om het met een beeld uit te drukken, het diepe hart van Amida Buddha bereikt hebben, doorzindert een diepgaande realisering de grond zelf van ons bestaan. Dan ben ik het niet die de Boeddha Amida bereikt heb, maar dan is het Amida die mij aanraakt. Dat is de betekenis van "tariki", letterlijk vertaald: de Ander-Kracht. Wij komen dan tot het besef dat ons ware bestaan aan Boeddha Amida te danken is. Mijn persoonlijk leven, in de diepste zin van het woord, is mogelijk geworden niet door mijn zwakke, kleine persoonlijke inspanningen, maar wel door een kracht die zo groot is dat ze enkel als Ander kan opgevat worden.

"Namu Amida Butsu" is, laten we zeggen, een andere naam voor Boeddha Amida. De substantie van "Namu Amida Butsu" is de alles-verlichtende, de alles-volbrengende kracht van Boeddha Amida. Zijn vorm kan op twee verschillende manieren geïnterpreteerd worden: eerst is het mijn stem die de Boeddha Amida roept, niet in gebed of smeken, maar als dank voor de gave van mijn ware leven; vervolgens is het de stem van Amida die, buiten de tijd zijne, mij in de tijd roept. De diepe betekenis van "Namu Amida Butsu" is de absolute eenheid van Boeddha en mijzelf, eenheid die volmaakt sluitend is dank zij de Wijsheid en het Mededogen van Amida.

Sta mij toe even uit te weiden. Vaak hebben mensen mij gezegd: "Ik kan mij de Boeddha Amida onmogelijk voorstellen als een god, als een bovenaards wezen." Ik kan het mij evenmin voorstellen! Maar het begrijpen van Boeddha Amida wordt al beter mogelijk als men gebruik maakt van de begrippen immanentie en transcendentie, hoe moeilijk die ook zijn. Toch gebruik ik deze termen niet zo heel graag uit angst aan die woorden gehecht te geraken. Tracht u enkel goed te herinneren dat Amida, net als de Dharma, in en rondom u bestaat, samen één zijnde, maar dat uw religieus bewustzijn en uw religieuze behoeften u ertoe verplichten Boeddha Amida buiten u te situeren.

Wanneer wij nu Boeddha Amida buiten ons situeren, dan richten wij ons tot Hem als tot de Heer (Bhagavant) "Tathāgata", de Heer Boeddha. Wij zeggen dan dat we tot Hem gaan als tot een toevlucht. Wanneer we echter ons een-zijn met Boeddha Amida in ons verwerklijken, dan spreken we zijn naam "Namu Amida Butsu" uit, want wij weten dat Boeddha Amida in zijn naam aanwezig is.

Asahara Saichi, de beroemde dichtende "myokonin", heeft in een gedicht deze beleving zo goed samengevat:

"Wat ben ik vol dankbaarheid!
 Als ik denk aan alle gaven van Boeddha Amida,
 Dan word ik dankbaarheid!"

Hé, Saichi, waarvoor ben je dankbaar ?

- O ja, mijn dankbaarheid is zo echt,
Ik ben dankbaar voor mijn ware bestaan.

Mijn kledingstuk is een gave van Boeddha Amida;
Mijn voedsel is een gave van Boeddha Amida;
Het schoeisel aan mijn voet is een gave van Boeddha Amida;
Alle dingen in deze wereld zijn een gave van Boeddha Amida.
Mijn kom en mijn eetstokjes zijn door Boeddha Amida geschonken,
Zelfs de plaats waar ik zit om te werken is een gave van Amida.
Elk ding is "Namu Amida Butsu".

Wat ben ik gelukkig in deze dankbaarheid !
Namu Amida Butsu !

Zeg, Saichi, waarom werk je ?
- O, ik werk in Namu Amida Butsu.

Wanneer Saichi de onverwoordbare diepgang van zijn religieus beleven wil uitdrukken, zegt hij " Elk ding is "Namu Amida Butsu". De totaliteit van zijn religieuze ervaring ligt in deze Nembutsu-van-dankbaarheid.

Voor de Jōdo-Shinshū volgeling, convergeren symbolen en werkelijkheid naar één beeld toe. Hij lijdt niet langer onder een religieus astigmatisme waardoor hij Boeddha Amida, Nembutsu, het Reine Land en andere symbolen zag buiten het brandpunt van de realiteit. Boeddha Amida is reëel; de Nembutsu is reëel; het Reine Land is reëel.

Het Reine Land is de dynamische staat van het Reine Mededogen.

De Jōdo-Shinshū leert dat we het Reine Land slechts na de dood kunnen bereiken. Dat is begrijpelijk, vermits het volkomen en absolute mededogen niet kan beoefend worden door een menselijk wezen vol begeertes, haat en verblindheid. Het is enkel door de aardse begrenzingsen te transcenderen dat hij een Boeddha kan worden en het Reine Mededogen kan beoefenen.

Jōdo-Shinshū is mededogen in het begin, mededogen in het midden, mededogen bij het einde. Shinran Shōnin zei : "Zoals ik het ware onderricht van het Reine-Land Boeddhisme zie, zijn er daarin twee soorten van overdracht van verdiensten (ekō) : de éne is de fase van het gaan, de andere de fase van de terugkeer." Bijgevolg is de Jōdo-Shinshū de Lering van het Mededogen in voortdurende beweging.

Het uiteindelijke doel van de Jōdo-Shinshū is de verwerkelijking van Jōdo, het Reine Land. Maar dat is geen statisch eindpunt van eeuwige rust, 'n soort van eindeloze slaap of een eeuwigdurende persoonlijke glorie.

Op het ogenblik dat iemand "geboren wordt" of "intreedt" in het Reine Land, is hij één met Boeddha Amida en verwerkelijkt hij het Reine Mededogen. De fundamentele aard van dit Mededogen laat hem onder een of andere vorm of energie naar de wereld van het lijden terugkeren om de lijdende wezens te redden. Dat is "genso ekō", de fase van het terugkeren.

Ik geloof dat deze fase van het terugkeren eveneens kan beschouwd worden in het ervaren van de Nembutsu.

Wie leeft in de vreugde en in de dankbaarheid van de Nembutsu, trekt zich niet uit het bestaan terug, maar gaat onverschrokken verder doorheen de hardheid van het leven. Daarbij, hoe zwak, hoe onvolmaakt zijn inspanningen ook mogen zijn, hij zet zich tot het uiterste in bij het beoefenen van de typisch Boeddhistische deugden : zelfbeheersing, gematigdheid, tevredenheid, geduld, matigheid, reinheid, nederigheid, welwillendheid, vrijgevigheid, eerbied, dankbaarheid, oprechtheid, medelijden en wijsheid.

ook wij nu de gepaste en betekenisvolle wegen vinden om de eeuwige boodschap van de Dharma naar alle mensen uit te dragen. De talrijke en uiteenlopende variaties van het universele Boeddhisme kunnen vergeleken worden bij het gebladerte van de grote Bodhi-boom, waarvan elk blad zich naar buiten openvouwt met de boodschap van de Edele Waarheid. Verre van onbuigzaam en verouderd te zijn, is het Boeddhisme levend en dynamisch. Het was in deze geest dat het World Fellowship of Buddhists werd opgericht en gedurende al meer dan een kwart eeuw defunctioneerd heeft.

Gelet op de kennis en de ervaring die wij hier gemeen hebben, is er een betekenisvol uitdragen enkel mogelijk in de mate dat kennis en ervaring in de levens, in de talen en in de gebruiken van elke natie, in het Oosten zoals in het Westen, een diep geestelijk ontwaken kunnen verwekken. Wij moeten van deze conferentie een voorbeeld maken van Boeddhistische bijdrage voor een verlichte wereld. Bovendien moet hieruit de catalysator ontstaan voor wederzijds begrip en eenheid, waardoor in de wereld vrede en harmonie vorm kunnen krijgen. Dan, slechts dan zullen wij het Rad van de Leer in beweging gezet hebben naar de verwezenlijking van ons doel. De potentiële mogelijkheden eigen aan het Boeddhisme en gericht op de geestelijke ontwikkeling van de mens, die eerst gemanifesteerd werd in het volmaakte lichaam, in het woord en in de geest van Boeddha Sākyamuni, waarin wij allen onze toevlucht nemen, dienen ontwikkeld te worden en ons leven van vandaag te inspireren voor het welzijn van alle mensen en op elk ogenblik.

In het Boeddhisme wordt vaak het woord "rust" gebruikt; het slaat dan terug op de staat van Nirvana en betekent "verlost van onwetendheid, van begeertes en lijden". Het zou een ideaal leven zijn, moest de mens maar in staat zijn al zijn lijdensvormen kwijt te geraken. Dat is de voorwaarde voor een toestand van rust, voor een toestand van sereniteit. Deze toestand wordt ook aangeduid door de term "rein licht" die wijst op de staat van waarheid en het licht van de wijsheid. Met andere woorden gezegd : ons leven zal zonder angst worden, als we maar dat gevoel van sereniteit in ons konden gewaarworden dat ons zou leiden tot het begrijpen van de Leer.

Zelden slechts kan een mens genieten van de vervulling van zijn egoïstische verlangens. Het is zo dat hij met meer waarschijnlijkheid zijn verbittering zal uitdrukken wanneer zijn begeertes ongestild verderstromen. Dergelijke ervaringen worden enkel beleefd wanneer ze een inslag van persoonlijke betrokkenheid hebben. Dat is het geval met het onderricht van de Boeddha : hierbij moet een persoonlijke belangstelling, ja een persoonlijk belang ontstaan waarmee hart en intellect bevredigd kunnen worden.

Een dergelijk gevoel van vreugde, dat voortspruit uit sereniteit, vindt men terug in geheel de Boeddhistische wereld. Welk belang heeft het aantal mensen die bijelkaar komen in een lawaaiërige vergadering ? Het zal enkel een zaak zijn tijdelijk meegesleept te worden in een toestand van voorbijgaande opwinding. Een werkelijk gevoel van vreugde zal nooit ervaren worden door mensen die deze zin voor sereniteit niet bezitten. Er zal een oneindige vreugde zijn, ongeacht het aantal mensen die ergens bijeenkomen, zodra ze in staat zijn kalmte en rust in hunzelf gewaar te worden. Dat is de wereld van het "reine licht". Het kan zijn dat de diepe gedachten van de Boeddha niet gemakkelijk toegankelijk, gemakkelijk verstaanbaar zijn, maar de talrijke levensbelevingen die de Boeddha ons gewezen heeft als zijnde van het hoogste belang, zullen onbetwistbaar van grote waarde zijn wanneer we het hoofd moeten bieden aan de talrijke, pijnlijke vraagstukken van het leven.

(Wheel of Dharma, Nov.1978)

Hoogtepunten uit de Boeddhistische Kanon

Onder deze hoofding willen wij in onze volgende nummers en ook nu reeds, een Nederlandse vertaling geven van teksten die als mijlpalen in de wereld van het Boeddhistische denken zijn. Zonder enig onderscheid te maken tussen Noord en Zuid, tussen Theravāda, Mahāyāna, Vajrayāna en (waaron niet ?) zelfs niet-Boeddhistische teksten waarvan de inhoud naar de geest overeenstemt met de Leer van de Verhevene.

METTĀ-SUTTA

=====

De Leerrede van de Liefde

(Suttanipātam I,8)

Ziehier wat volbracht dient te worden door hem die wijs is, die het goede nastreeft en de Vrede verworven heeft.

Hij weze toegewijd, oprecht, ja volkomen oprecht, eerlijk, nederig, zacht, zonder hoogmoed, met alles tevreden en vrolijk. Hij weze wijs zonder hooghartig te zijn, hij streve niet naar groter familiebezit.

Moge hij dan ook niets doen dat laag is, laaghartig, iets waarvoor de wijzen hem terecht zouden laken.

Mochten alle wezens gelukkig zijn !

Mochten alle wezens in vreugde en veiligheid zijn !

Mocht elk levend ding toch gelukkig zijn , of het zwak of sterk is, verheven, middelmatig of gering, klein of groot, zichtbaar of onzichtbaar, nabij of ver, geboren reeds of nog toekomstig.

Mochten alle wezens gelukkig zijn !

Moge niemand een ander ontgoochelen, geen wezen, hoe klein ook, minachten. Moge niemand uit haat noch uit woede, een ander enig kwaad toewensen !

Zoals een moeder, op gevaar van eigen leven, haar kind, haar enige zoon bewaakt en beschermt, zo moet men met onbelemmerde geest gelijk welk levend wezen beminnen,

ja de wereld in zijn geheel beminnen, boven, onder, rondom, zonder beperking, met een alwelwillende en oneindige goedheid.

Rechtopstaande of gaande, zittend of liggend, zolang men wakker is moet men de overtuiging koesteren dat deze levenswijze ter wereld de beste is.

Nutteloze betwisting vermijgend, met de diepe innerlijke blik, bevrijd van hang aan zinnelijke lusten, zo zal hij die volmaakt is, geen wedergeboorten meer kennen.

=====

Een werk van fundamenteel belang :

Le Traité de la Grande Vertu de Sagesse de Nāgārjuna (Mahāprajñā-paramitasastra), avec une étude sur la Vacuité, par ET.LAMOTTE - Tome IV - Université de Louvain - Institut Orientaliste (Edit. E.Peeters, Louvain) - 1976

Deze meesterlijke uiteenzetting, traditioneel toegeschreven aan Nāgārjuna, patriarch van zowat alle op dit ogenblik bestaande Mahāyāna-scholen, is in feite een in extenso commentaar op één van de belangrijkste sūtra's. Daarbij moet gezegd worden dat de vertaling en de bespreking van dit werk ongetwijfeld één van de hoogtepunten uit het zo verdienstelijke oeuvre van de Leuvense professor wordt.

Het deel dat nu vóór ons ligt, is het vierde. Herinneren we er in 't voorbijgaan aan dat Deel I, verschenen in 1944, gewijd was aan de beschrijving van personen en omstandigheden waarin de Mahāprajñāpāramitā gepredikt werd, - dat Deel II van de Śāstra de beschrijving gaf van de geestesgesteldheid waarin een Bodhisattva de pāramitā's (volkomenheden) dient te beoefenen, en dat Deel III, tegenover de Abhidharma van de Hīnayāna-scholen de verdediging op zich neemt van de nieuwe, dynamische opvattingen wat betreft de praktijken die ter Verlichting voeren en de kenmerken van de Boeddha.

Dit vierde Deel omvat de hoofdstukken XLII-XLVIII van de Śāstra. Naar E.Lamotte het zelf omschrijft, is het gewijd aan het "Ideaal van de Bodhisattva", d.i. hoofdzakelijk het bestreven van de Bodhisattva, zijn wensen, geloften die enkel kunnen in vervulling gaan door het beoefenen van de Volkomen Wijsheid (prajñāpāramitā), geheel passend in de lijn van de denkwijze eigen aan de Madhyamika-filosofie.

Het door de Bodhisattva nagestreefde doel is immers dubbel : zelf de hoogste wijsheid te verwerven, het Boeddhischap te verwezenlijken, en, ter gelijke tijd ook het heil en het geluk van alle wezens te verzekeren.

Opvallend hierbij is wel hoe geheel die Mahāprajñā-literatuur, waarop de "Traité" de belangrijkste commentaar is, gegevens bevat die centraal staan in het geheel der verschillende scholen van het Mahāyāna. Er wordt immers niet enkel aangesloten bij de "carrière" van de Bodhisattva die de 10 niveaus dient te doorlopen om verlichting te verwerven, carrière die benadrukt wordt in uiteenlopende scholen en denkrichtingen als de Avatamsaka (Hua-yen, Kegon), de T'ien-t'ai (Tendai) en de meeste andere. Ook de leerstelling van de dhāraṇi's (of mantra's), die beklemtoond wordt zowel in het Vajrayāna als in de Japanse Shingon, wordt diepgaand in de "Traité" behandeld.

Ook de basisgedachten van de diverse Pure-Land-scholen : de Boeddhalanden en de Geloften (wil/kracht tot verlossing van alle levende wezens) worden via de Śāstra gefundeerd in de algemene Boeddhistische filosofie. Hierbij moeten we wel noteren dat in dit werk de auteur niet de minste toespeling maakt op één bepaald Boeddha-veld, dat hij ook nergens Amitābha vermeldt, noch één van de Pure-Land-sūtra's citeert, ofschoon die reeds vóór de tijd van samenstelling van de Mahāprajñāpāramitāśāstra verspreid en bekend waren.

In dit verband is het goed te vermelden dat de oudste bekende vertaling van de Grote Sukhāvativyuhasūtra dateert van de 2de-3de eeuw n.Chr. dan wanneer E.Lamotte, met nieuwe en beslist overtuigende bewijselementen, aanvoert dat de auteur van de Śāstra onmogelijk de "grote" Nāgārjuna kan zijn, maar zeker 3 à 4 eeuwen later moet gedateerd worden. Deze auteur zou immers een ervaren en bekwaam polemiker zijn die ook Āryadeva's werk moet gekend hebben.

Zoals in de titel van het werk vermeld, weidt de commentator (wie hij dan ook moge geweest zijn) uitvoerig uit over zijn opvatting van śūnyatā (leegheid). Hij behandelt dit probleem scholastisch-grondig; hij situeert de "negatieve" en beperkende draagwijdte van dit begrip zoals het opgevat werd in sommige Hīnayāna-scholen en stelt daar tegenover de "neutrale" benadering van het Madhyamika en de "positieve" oplossing van het probleem eigen aan de latere Mahāyāna-denkers.

Bij dit alles vallen de nota's, inleidingen, verklaringen en subcommentaren van E.Lamotte's hand op door hun veelzijdigheid en de uitgestrektheid van de eruditie die men daarachter voelt. Men mag gerust veronderstellen dat zonder het bewonderenswaardige werk van E.Lamotte, onze "Nāgārjuna" nooit zo scherp afgetekend had kunnen staan enerzijds tegenover de sūtra die hij zo uitvoerig illustreert, maar anderzijds ook in het Gesamtbild van de Boeddhistische filosofie. Het spreekt vanzelf dat het hier gaat om een door-en-door academisch werk van het hoogste niveau. Op dit vlak is Lamotte's bijdrage tot de kennis van het Boeddhisme als denk-stelsel nog ongeëvenaard.

OPRICHTING van de
 BELGISCHE BOEDDHISTISCHE UNIE
 =====

Om tot hechtere samenwerking te komen voor een doel dat ons allen gemeenschappelijk is, besloten de traditionele Boeddhistische groeperingen en centra, samen met het Institut Belge des Hautes Etudes Bouddhiques, een overkoepelend adviesorgaan op te richten. Bij deze oprichting waren bevoegd vertegenwoordigd

- het Theravāda (Association Bouddhique Khmère)
- het Mahāyāna (Belgisch Boeddhistisch Centrum Sōtō-Zen en het Centrum voor Shin-Boeddhisme)
- het Vajrayāna (Tibet. Centrum Karma Shedrup Gyamtso Ling).

Uit de statuten lichten wij enkele passages :

- Art. 3 - Deze vereniging heeft tot doel :
1. a) de werking en de doeleinden van elke der deelnemende scholen bekend te maken,
  - b) waar nodig, elke van deze scholen bijstand te verlenen,
  - c) in België het Boeddhistische standpunt bekend te maken tegenover de gefantaseerde opvattingen die hieromtrent kunnen verspreid worden,
  - d) in België het Boeddhisme bekend te maken als religieuze levensopvatting.
  2. Om deze doeleinden te verwezenlijken, zal zij diverse manifestaties organiseren.
- Art. 5 - Enkel de traditionele Boeddhistische scholen kunnen lid worden.
- Art. 8 - Het lidmaatschap wordt als automatisch ontzegd beschouwd
- zo één van de leden zich gedraagt op een wijze die onverenigbaar is met de inzichten van het Boeddhisme;
  - zo de doelstellingen van één van de scholen-lidmaten politieke of commerciële aspecten vertonen;
  - zo één van de leden de wetten van het land niet eerbiedigt of wanneer zijn gedragswijze van aard is afbreuk te doen aan de goede faam hetzij van de school, hetzij van de Belgische Boeddhistische Unie.
- Art. 12 - De Unie dient de zelfstandigheid en de vrijheid van elke der scholen in hun werkingsprogramma et manifestaties te eerbiedigen.

De Belgische Boeddhistische Unie zal ook een driemaandelijks bulletijn verspreiden. Aanvankelijk zal dit enkel nieuws en aankondigingen van de diverse aangesloten scholen en groeperingen bevatten, evenals berichten over de werking van de B.B.U. zelf. Later kunnen ook basisartikels opgenomen worden.

Het bulletijn zal tweetalig beginnen. Bij voldoende belangstelling zal een Nederlandstalige uitgave afzonderlijk verspreid worden.

De leden-groeperingen zullen beschikken over een bepaald aantal exemplaren waarover ze elk naar eigen goeddunken beschikken. Voor niet-leden werd de prijs bepaald op 20 F per exemplaar.

=====

AMIDA BUDDHA als afbeelding

In het Shin-Boeddhisme is vanzelfsprekend Amida Buddha de (Gohonzon", dit is het centraal object van eerbied en verering.

Rennyō Shōnin, de achtste abt van de Hongwanji (XVde eeuw), meende dat een geschilderde afbeelding van Amida te verkiezen is boven een beeldhouwwerk, en dat een hangrol (kakemono) met de 6 lettergrepen van de Naam (Na-mo O-mi-to-Fo, Jap. Na-mu A-mi-da Butsu) te verkiezen is boven de geschilderde afbeelding van de Amida-figuur.

Deze graduering in de voorkeur calligrafie-schildering-beeldhouwwerk vindt voorzeker haar oorzaak in de al te menselijke neiging Amida Buddha te beschouwen als een "concreet iets", met een menselijke gedaante, een bepaalde vorm en fysische ken, en bijgevolg erop te vertrouwen of erin te geloven als in een God of godheid in menselijke gedaante. Men mag immers veronderstellen dat voor een groot aantal volgelingen van de Jōdo Shinshū, die geen religieuze ontwikkeling genoten hebben, Amida Buddha in de eerste plaats voorkomt als een persoonlijke redder-in-nood.

Ofschoon deze simplistische opvatting in strijd is met de filosofische inhoud van het Boeddhisme, vormt zij op zichzelf geen hindernis tegen de Absolute Overgave (shinjin). Er is dus geen reden om dergelijke opvatting en zeker niet de eenvoudige gelovige die ze aanhangt te veroordelen !

Toch is het om de sterkere abstrahering die uitgaat van de calligrafische weergave van de Nembutsu, dat Rennyō Shōnin de zes Namu Amida Butsu ideogrammen verkoos boven de geschilderde en zeker boven de driedimensionele gebeeldhouwde afbeelding van de Boeddha.

De realiteit die schuilt gaat achter de Absoluutheid die wij Amida Buddha noemen, reikt immers veel verder dan wat een welbepaalde vorm, tekening of reliëf ooit weergeven of in ons oproepen kan.

Dat verklaart meteen waarom in sommige intellectuele middens, waar belang gehecht wordt aan de filosofische structuur van het Boeddhisme en zeker in de confrontatie met andere denksystemen (Christendom, pragmatisme, Marxisme, e.d.m.), een steeds sterkere nadruk wordt gelegd op het gebruik van de "Zes Tekens" als centrale altaarfiguur. Dergelijk gebruik van de Nembutsu als Gohonzon gaat terug tot op Shinran Shōnin zelf, de stichter van de Jōdo Shinshū.

Toch is het begrijpelijk dat in de persoonlijke relatie tussen gelovige en Amida, deze laatste vermenschlijkt wordt. Zo komt het dat het meest reële, het meest vatbare, nl. de sculptuur nog het vaakst in de functie van Gohonzon gebruikt wordt.

In de traditie van de Jōdo Shinshū, is de afbeelding van Amida meestal een staande, licht vooroverneigende figuur, als symbolisering van het dynamische aspect van Wijsheid/mededogen en Nirvāna. Dit in tegenstelling tegen de zittende, mediterende Boeddhafiguren zoals ze algemeen bekend zijn en die statisch, als toestand van rust, dienen opgevat te worden.

De houding van de handen is ook merkwaardig. Haar benaming is "An-i-in Gebonjoshō" wat neerkomt op de intrede van de Boeddha in het bestaansniveau van de levende wezens met de bedoeling hun de Verlichting te verzekeren. Elke hand vertoont de "vitarka-mudra" : duim en wijsvinger hebben de toppen op elkaar, waardoor ze een cirkel vormen, het wiel van de vervolmaking : de Dharma van de Boeddha, volmaakt, zonder begin noch einde.

Beide handen vertonen dus dezelfde mudra, maar de rechterhand is daarbij opgestoken : dit symboliseert het streven naar de Verlichting. De gehele houding van deze hand stelt op deze wijze het nirvana voor. Daarentegen hangt de linkerhand neer : zij stelt delijdenswereld van het samsara voor, waarbij alle wezens naar het licht van de Leer moeten gewenteld worden.

Tussen de ogen van Amida Boeddha, ziet men een vlek of uitsteeksel. Dat is de "Byakugo", oorspronkelijk gezien als een bosje wit haar dat naar rechts opkrulde, één van de 32 merktekens van de Boeddha volgens de oudste overleveringen. Later werd de Byakugo meer gezien als een lichtuitstralende vlek, symbool van het "derde" of geestelijk oog.

De Nikkei is de opzwellende bol op Amida's hoofd, weer één van die legendarische 32 merktekens van het Boeddhaschap. Ze symboliseert de Wijsheid van de Boeddha en is trouwens een symbool dat men ook in andere godsienstige tradities aantreft, vaak zelfs vergezeld van horens.

Achter Amida's hoofd ziet men het aureool of "Kohai". Normaal wordt verondersteld dat deze lichtkrans vanuit het oosten naar het westen gekomen is. Men heeft het aureool immers aangetroffen vanaf het begin van de christelijke tijdrekening in Voor-Azië, in Egypte en ook in Rome zelf, vanwaaruit de heerlijkheidslichtglans in het Christendom gekomen kan zijn.

In de Jōdo Shinshū traditie straalt zo'n Kohai bij Amida uit in 48 rondom divergerende lichtstralen vanuit een kring achter het hoofd. Deze 48 stralen symboliseren de 48 Geloften van Bodhisattva Dharma-kara die ze alle volbracht en zo werd tot Boeddha van het Eindeloze Licht en van het Oneindige Leven, nl. datgene dat zowel de tijd (gemeten bij het leven) als de ruimte (gemeten bij het licht) transcendeert.

Daarbij staat het Amida-beeld boven op een gans open lotusbloem? Deze is beslist het meest gebruikte symbool in het Boeddhisme. Men verwarre echter de lotus niet met onze waterlelie, hoe mooi deze ook moge zijn ! De lotus groeit liefst en best in modder en vuil; toch rijst de bloem smetteloos uit het slijkerige water van de plas op. De bladeren stoten, net als de veren van de eend, het water af. Om al die redenen geldt de lotus als symbool van reinheid en volmaaktheid, ongeroerd door het vuil en de modder die hem omringen en voeden.

Daarbij bevindt de vrucht van de lotus zich reeds midden in de bloem en ontwikkelt ze zich gelijktijdig met het bloeien van de plant : weer een symbool voor de Leer : reeds als de Dharma opengaat voor onze geest, bevindt meteen de vrucht van de Verlichting zich in ons gemoed.

= = = = =

's Morgens blaken we van gezondheid, maar 's avonds kunnen we nog maar een hoopje witte as zijn. Als de wind van de onzekerheid over ons waait, sluiten we de ogen voor altijd. Als de laatste adem uit ons lichaam ontsnapt, verdwijnt de gezonde kleur uit ons gezicht en verlaat ons de schijn van het stralende leven; onze geliefden scharen zich rondom maar weklagen tevergeefs. Als dit gebeurt, gaat ons lichaam ergens naar een open veld waar men het verbrandt. En niet blijft over dan een hoopje witte as.

Geen mens is meester over het heengaan van oud of jong. Laten we daarom maar denken aan wat later nog gebeurt, in een toekomstig bestaan, en in diepe overgave aan Amida Buddha, zijn Naam herhalen.

ROOSTER voor DIENSTEN en BIJEENKOMSTEN Lente 1979

=====		=====	
<u>Maart</u>		<u>April</u>	
W 14 (20 h)		W 4 (20 h)	Hanamatsuri-viering
W 21 (20 h) Higan		W 25 (20 h)	
Zo 25 (10h30) Hoogdag Higan			
V 30 (20 h)			
<u>Mei</u>		<u>Juni</u>	
Zaterdag 5 : Mariemont !		V 8 (20 h)	
Zo 6 (10h30)		W 13 (20 h)	
W 9 (20 h)		V 22 (20 h)	
W 16 (20 h) Open voordracht		W 27 (20 h) .	
M 21 (20 h) Gotan-E			

Even herinneren :

Higan is de bezinningsperiode die begint op 21 maart, eindigt op 28 maart en haar hoogdag (O-Higan-E) op 25 maart heeft. In deze periode wordt van de Boeddhist een bijzondere inspanning op gebied van bezinning verwacht.

Hanamatsuri : op 8 april herdenkt het Mahayāna de geboortedag van Shakyamuni Buddha. Het is èn een bloemenfeest (de bloeiende kerseboomen !) èn het grote Japanse kinderfeest ('n soort Lente-Sinterklaasfeest).

In plaats van ons blind te staren op de legende die de geboorte van de historische Boeddha omringt, bezint de Shin-Boeddhist zich, te midden van de kindervreugde en de bloemenweelde, over de betekenis van deze Boeddha-geboorte in de mensenwereld.

Gotan-E : herdenking van de geboorte van Shinran Shōnin, de Stichter van de Jōdo-Shinshū.

=====

16 mei 1979 : om 20 h , in de Tera (Grote Beerstraat 69, Antwerpen) publieke voordracht met als thema "Inleiding tot het Boeddhisme in 't algemeen en de Shin in het bijzonder".

Ieder belangstellende is welkom !

=====

Al deze diensten en bijeenkomsten hebben plaats in de Tera. Op afspraak bestaat de mogelijkheid de Tera ook op andere tijdstippen open te zetten. Hiervoor telefoneren : 014/21.52.48.

Ook voor geestelijke bijstand in gevallen van ziekte, overlijden, gezinsmoeilijkheden, e.d.m. komt men by dit nummer terecht.

=====

Bij dit nummer, de tweede lijst van boeken en brochures in onze bibliotheek. Het Centrum beschikt momenteel over enkele boeken die te koop zijn:

- D.T.Suzuki : Shin Buddhism (90 BF - 7 HF1)
  - Shoshinge, vertaling Chevrier (F) (150 BF - 11 HF1)
  - Shoshinge, Nederl.vertaling, gepolykopieerd (15 BF - 1,10 HF1)
  - Perfect Freedom in Buddhism, door Tannisho-collectief (250 BF - 18 HF1)
  - Mattosho (Letters of Shinran) (65 BF - 4,50 HF1)
  - Das Tannisho (D) (50 BF - 3,5 HF1)
  - S.Inagaki : Hymns of Faith (E) (5 BF - 1 HF1)
  - S.Inagaki : Hymnes de Foi (F) (5 BF - 1 HF1)
  - Lotus-Sutra (Chinese tekst, mooie uitgave) (100 BF - 7 HF1)
  - Vows and Attainment.....of Ksitigarbha Bodhisattva (Chinese en Engelse tekst) (50 BF - 3,5HF1)
  - J.Eracle : L'Amidisme, un Bouddhisme pour tous (125 BF - 10 HF1)
- ook : omslagen met 7 kleurpostkaartreproducties van belangrijke momenten uit het leven van de Boeddha (per omslag 60 BF - 4 HF1)

Het Centrum beschikt tevens over enkele 'n 30 cm hoge kakemono's ("scrolls") met de afbeelding van Amida Buddha volgens de Jōdo-Shinshū-traditie. Deze afbeeldingen zijn bedoeld voor huissaltaren. Belangstellenden kunnen ze verkrijgen tegen 100 BF (7 Hfl) plus portkosten bij verzending.

Herinneren we eraan dat ons Centrum geen bijdragen bepaalt en dat e k ō gratis verspreid wordt. Toch zijn we financieel autonoom met de gevolgen van dien. Het Centrum voor Shin-Boeddhisme is dan ook volkomen afhankelijk van schenkingen en vrijwillige bijdragen.

Ofschoon wij de gave van de Leer als de hoogste gave beschouwen en dus geen lijst met dankbetuigingen publiceren, moeten we nu hierop een uitzondering maken voor de groep vrienden in Japan, verenigd rondom Prof. Miyaji en Prof. Yamasaki, die onze werking op zeer "aardse" wijze steunen.

En onze bankrekening, die vindt U beneden aan de bladzijde !

=====

A l'intention de nos amis francophones

Le résumé de ce numéro

Notre éditorial "NEHAN-E" est une longue réflexion au sujet de l'entrée Du Bouddha Gautama dans le Parinirvāna, événement que le Mahāyāna commémore le 15 février. Il ne s'agit nullement d'un départ d'un être cher, mais de la preuve de l'inconstance et de l'inconstance des choses que nous voudrions éternelles et provoquent de ce fait en nous cette dominante douloureuse. Pour le Bouddhiste Shin, le Nirvāna n'est pas un état statique d'immutabilité éternelle, mais plutôt le point de départ d'un nouveau dynamisme.

Le Rév. Prof. S. Inagaki poursuit son exposé à bâtons rompus de la doctrine du Shin, parlant du fond philosophique commun à toutes les écoles bouddhiques, mais auquel chacune d'elles prévoit une méthodologie différente.

En page 6, le Rév. Tsuji nous introduit dans le sens pratique du Nembutsu qui n'est ni une formule magique, ni un support de méditation, mais une réalité en nous et autour de nous (texte français complet disponible sur simple demande).

Le Message délivré par le Monshu (Prince-Abbé) Koshin Ohtani à l'occasion de l'ouverture de la 12 Conférence du W.F.B. nous entretient de la nécessité de se replonger dans la vie intérieure et de l'apport du Bouddhisme au monde spirituel de demain.

En page 10 : traduction du Mettā-sutta (Discours de la bienveillance), texte du Canon pāli, mais très répandu dans toutes les écoles bouddhiques. A la même page, un article consacré au Tome IV du Traité de la Grande Vertu de Sagesse de Nāgārjuna, traduit, annoté et commenté par le Prof. Et. Lamotte. En page 12, la fondation de l'Union Bouddhique Belge. La représentation d'Amida Buddha dans le Bouddhisme Shin est expliquée en pages 13 et 14.

Le Centre est tout disposé à vous fournir sur demande plus d'information au sujet des textes néerlandais.

=====

e k ō is een driemaandelijks publicatie van het Centrum voor Shin-Boeddhisme - Antwerpen.

Tempel : Jōdo-Shinshū Tera - Grote Beerstraat 69 - 2000 Antwerpen
(openingsuren en -dagen : zie pag.16)

Bankrekening : 417-5028151-32 Centrum voor Shin-Boeddhisme - Poederlee

Verantwoordelijke uitgever : A. Peel - Zittaart 18 - 2419 Lille (Poederlee)

LIJST nr 2 BOEKEN EN BROCHURES

Sectie B Boeken over Boeddhisme in 't algemeen en de diverse
scholen, Shin uitgezonderd

1. L.Adams-Beck - The Life of the Buddha - Collins - London/Glasgow
2. Sir Edwin Arnold - The Light of Asia - Kegan, Trench, Trübner & Co. London - 1900
3. Arthur Arnould - Les Croyances fondamentales du Bouddhisme - Publ. de la Soc.Théosophique - Paris - 1895
4. (Avalokitesvara Bodhisattva) - Souvenir of the Singapore Buddhist Federation - Special Issue Dedicated to the Cause of World Peace - Edited by Miss Pitt Chin Hui - Singapore
5. Jacques Bacot - Le Bouddha - Presses Universitaires de France - Paris - 1947
6. L.D. Barnett - The Path of Light - Rendered from the Bodhicharāvātara of Sānti-Deva - Wisdom of the East - J.Murray - London 1959
7. Prof.Dr.Hermann Beckh - Boeddha en zijn Leer - Vertaald door M.B.A. Laffrée) - De Haan - Zeist - 1961
8. Hubert Benoit - La Doctrine suprême -
I. Réflexions sur le Bouddhisme Zen
II. Etudes psychologiques selon la pensée Zen
La Colombe - Ed. du Vieux Colombier - Paris - 1952
9. Hubert Benoit - The Supreme Doctrine - Psychological Studies in Zen-Thought - Introd. by Aldous Huxley - Viking Press - New York - 1960
10. Sahu Bhajuratna - Vaisakha Greetings 2500 - Kathmandu - (1958 ?)
11. Robert Bleichsteiner - L'Eglise Jaune - Trad. J.Marty - Payot - Paris - 1937
12. John Blofeld - Compassion Yoga - The Mystical Cult of Kuan Yin - Mandala Books - Unwin Paperbacks - G.Allen & Unwin - London - 1977
13. Bodhi Leaves 1-12 -(Contributions by Narada Thera, Nyanatiloka Mahathera, Nyanasatta Thera, Soma Thera, Bh.Nanamoli, Bh.Siridhamma, R.Abeyasekera, Dr.Malalasekera, Wijesekera, Dhirasekera) - Buddhist Publication Society - Kandy
14. Buddhadasa Indapanna - Some Outstanding Aspects of Theravada Doctrine - Dhammadana Association - Chaiya - 1955
15. Buddhādāsa Bhikkhu - Two Kinds of Language - Translated from the Thai by Ariyananda Bhikkhu - Sublime Life Mission - Bangkok - 1967
16. A.P. Buddhadatta Mahāthera - Concise Pali-English Dictionary - Colombo Apothecaries - Colombo - 1949
17. (Buddha Rasmi) - (Contributions by Narada Mahathera, Piyadassi Thera, Nyanasatta Thera, etc.)
18. Buddhism in China - Edited by the Chinese Buddhist Association - Nationalities Publishing House - Peking - 1955
19. Buddhism in Pakistan - by a Pakistani Buddhist - Pakistan Publications - Karachi
20. L.A. Bullen - Buddhism, A Method of Mind Training - Bodhi Leaves n° B.42 - Buddhist Publication Society - Kandy - 1969
21. Burang - Tibeter über das Abendland - Jgonta - Salzburg - 1947
22. Clare Cameron - The Flowing Stream, Reflections on the Middle Way - Buddhist Society - London - 1946
23. Rev.Dr. Chang Sheng-yen - The Advantages One may derive from Zen Meditation (Chinese & English) - Translated from Chinese into English by Kang Chen

24. Ven. Chao Khun Mongkol-Thepmuni - Sammā Samādhi, being an Exposition of the Method of Samatha-Vipassanā as discovered and attained by all Buddhas - Presented by T. Magness - Bangkok
25. (Chattha Sangayana) - 2500th Buddha Jayanti Celebrations - Rangoon - 1956
26. Cheng Chen-huang - Buddhism in China (English & Chinese) - Torch of Wisdom - Taipei - 1973
27. The Constitution of the World Fellowship of Buddhists - W.F.B. - Bangkok - 1964
28. Edw. Conze - Der Buddhismus - Wesen und Entwicklung - Urban-Bücher-Kohlhammer - Stuttgart - 1953
29. S.B. Dasgupta - An Introduction to Tāntric Buddhism - University of Calcutta - 1958
30. Alexandra David-Neel - L'Inde - Plon - Paris - 1951
31. Alexandra David-Neel - Initiations Lamaïques - Adyar - Paris - 1947
32. Alexandra David-Neel - Sous les Nuées d'orage - Plon - Paris - 1940
33. Alexandra David-Neel - Les Enseignements Secrets dans les Sectes Bouddhistes Tibétaines - Adyar - Paris - 1951
34. Alexandra David-Neel - Textes Tibétains inédits - La Colombe - Paris - 1952
35. Dr. M.W. De Visser - Buddha's Leer in het Verre Oosten - Paris - Amsterdam - 1930
36. K. Sri Dhammananda - Are Buddhist Idol-Worshippers ? - B.M.S. - Kuala Lumpur
37. K. Sri Dhammananda - How to overcome your Difficulties - Buddhist Missionary Society - Kuala Lumpur - (1973)
38. K. Sri Dhammananda - Why Buddhism ? - B.M.S. - Kuala Lumpur - 1977
39. K. Sri Dhammananda - Day-to-day Buddhist Practices - B.M.S. - Kuala Lumpur - 1976
40. Bh. Khantipalo - Dhammapada, Growing the Bodhi-Tree etc. - Newly translated into English verse and re-arranged in the order of the Buddhist Way of Training - Buddhist Association of Thailand - 1966
41. Dr. W.Y. Evans-Wentz - Le Yoga Tibétain et les Doctrines Secrètes - Trad. Marg. La Fuente - Maisonneuve - Paris - 1938
42. W.Y. Evans-Wentz - Das Tibetische Buch der Grossen Befreiung - übersetzt von "Alterego" - Vorwort C.G. Jung - Barth - München - 1955
43. (Footsteps of Japanese Buddhism) - The Shingon Sect - Foreign Dept. Institute for Research in Living Religion - Japan - 1937
44. Prof. Dr. J. Gonda - Het Boeddhisme - Servire - Den Haag - 1943
45. Anagarika B. Govinda - Why I am a Buddhist ? - Mahabodhi Society - Benares
46. René Grousset - Sur les Traces du Bouddha - 10.18 Plon - Paris - 1957
47. Herbert V. Guenther - Philosophy & Psychology in the Abhidharma - Shambala - Berkeley & London - 1976
48. V.F. Gunaratna - The Buddhist Doctrine of Mindfulness - Gunasekera Colombo
49. A. Ferdinand Herold - La Vie du Bouddha d'après les textes de l'Inde ancienne - Edit. d'Art Piazza - Paris - 1926